

REVISTA ECONOMICĂ.

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC.

Organul oficial al „SOLIDARITĂȚII”, asociație de institute financiare ca însoțire.

Apare odată pe săptămână.

Membri ai asociației „SOLIDARITATEA” sunt:

Agricola (Ecua), Agricola (Hunedoara), Agricola (Lugoș), Agricola (Sebeșul-săsesc), Albina, Ancora, Ardeleana, Arieșana, Armonia, Auraria, Aurora (Baia-mare), Avrigiana, Bănățana, Banca Poporala (Caransebes), Banca Poporala (Dej), Banca Poporala, (Arpașul-inf.) Berzovia, Bihoreana, Bistrițana, Bocișana, Brădetul, Buciumana, Cassa de păstrare (Mercurea), Cassa de păstrare (reuniune) (Săliște), Câmpiana, Cârțișoreana, Chiorana, Chiseteiana, Codreana, Codrul (Buteni), Codru (Lupșa), Comuna, Concordia (T-Uzdin), Cordiana, Coroana (Bistrița), Corvineana, Creditul, Crișana, Cugiereana, Decebal, Detunata, Doina, Drăganul, Dunăreana, Economia (Cohalm), Economul, Făgețana, Frăția, Frățietatea, Furnica, Geogeană, Gloria, Grănițierul, Hațegana, Însoțire de credit (Vestem), Institut de credit (Mehadia), Institut de crediu (Gavodria), Istorul (Sângereanu), Istorul (Sebeșul-inf.), Iulia, Lăpușana, Ligediana, Lipovana, Luceajărul, Lumina, Mărgineana, Mercur, Mielul, Minerva, Munteana (Cornești), Murășiana, Murășianul, Maramurășana, Nădlăcana, Negoiul, Noiana, Olteana, Oraviciana, Oriental, Patria, Piatra, Plugarul (Cacova), Plugarul (Săcdate), Poporul (Lugoș), Poporul (Săliște), Porumbăceana, Progresul, Reun. de impr. și păstrare (Ilva-mare), Rîureana (Cap.-Mănăștur), Săcana, Sătmăreana, Sebeșana (Caransebeș), Șoimul (Vașcău), Sebeșana (Sebeșul săs.), Secășana, Selăgeana, Sentinela, Șercaiana, Silvania, Speranța (Hosman), Steaua, Șoimul (Uioara), Târnăveana, Tibleșana, Timișana, Unirea, Vatra, Victoria, Viitorul, Voileana, Vlădeasa, Vulturul (Sânmartin), Vulturul (Tășnad), Zărăndeană, Zlăgneana, Zortile.

Prețul de prenumărare:
pe 1 an K 12—, pe $\frac{1}{2}$ an K 6—

Redactor responsabil:
CONSTANTIN POPP.

Taxa pentru inserționi:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

Progres anevoie în cele economice.

Dându-ne bine seama de situația noastră prezentă, în asemănare cu aceea în care ne aflam înainte cu câteva decenii, putem constată, și în cele economice, un progres vădit.

La sate, aproape pretutindeni, se văd semne de progres. Pământul se cultivă tot mai bine, din deceniu în deceniu și din an în an. Pluguri, grape și mașini de sămână și treerat, cum și alte mașini și unelte agricole nu mai sunt raritate în nici unul din satele noastre.

Și precum în agricultura proprie, totașa se poate observă un progres și în cultura vitelor și altor animale domestice. Târgurile, dacă și nu sunt pline de animale de rassă mai nobilă, apoi totuș animale de acest fel sunt multe și abia se mai găsesc sate unde să nu se fi făcut un început de progres în această direcție.

De altă parte nu s-ar putea susține, că alți rami ai agriculturii ar fi neglijati. Doar viile, pustiile de filoxeră, încetul cu încetul se replantează; iar câmpurile tot mai mult încep să supuse unei culturi treptat mai sistematice și raționale, dându-se loc culturii plantelor de nutreț, ca luțerna, trifoiul, napii și a.

Nici cultura grădinilor, aşa de neglijată odinioară, nu mai prezintă astăzi o stare aşă dezolată ca în trecut. Oamenii încep să se întreunde din zi în zi tot mai mult și de folosul grădinilor dându-le tot mai multă atenție. În unele regiuni grădinile de pomi ale țărănilor noștri sunt cultivate cu multă îngrijire și pricere, aducând vădite foloase. Totașă și grădinile de legume sunt cultivate tot cu mai multă stăruință, mai ales în apropierea orașelor, mai mari și în locuri mai depărtate de orașe.

Paralel cu înaintarea agriculturii și a ramilor laterali ai acesteia progresează, deși nu pretutindeni la fel, și industria de casă a țărancei noastre.

Astăzi fiii țărănenilor nostri nu mai rămân ca odinioară toți în sate la plugărie, ci necesitățile multiple ale vieții și împrejurările schimbării împinge la orașe, dedicându-se diferitelor meserii și comerțului și, odată pregătiți pentru aceste îndeletniciri, ei se asează parte în orașe, parte în sate, muncind în branșă pentru care s'au calificat și astfel asigurându-și traiul prin muncă cinstită și fiind, în același timp, de un neprețuit folos și pentru neamul căruia aparțin.

Vorbind de acest progres în direcție economică, ni-se impune întrebarea: cum se face acest progres, ce factori îl provoacă și promovează? Nu s'ar putea găsi că și mijloace pentru acest progres, nu numai să se accelereze, dar el să devină mai temeinic și mai sistematic?

Deși salturi în natură nu se dau și deși progresul real la toate popoarele și în toate direcțiunile să aibă și se face numai cu încetul, totuș trebuie să recunoaștem, că la noi, îndeosebi, progresul în direcție economică, se face foarte anevoie și cu multe lacune.

Ce e drept Statul își are partea sa nediscutabilă de merit în ce privește progresul în direcție economică.

El, prin mijloacele inepuizabile de cari dispune, este cel mai de seamă inițiator, povățitor și promovator al tuturor chestiunilor de progres economic.

El își are create tot felul de organe și instituții, prin cari promovează progresul economic.

Școalele agricole, începând dela Academiile agricole până la școalele inferioare de această categorie, Academia veterinară, școalele de vierit, de grădinărit

etc., toate sunt menite să răspândească progresul economic în țară și ele au și contribuit și vor contribui tot mai mult la realizarea acestui progres.

De altă parte cursurile sistematice și prelegerile, ce se aranjează, în tot cuprinsul țării, din partea statului răspândesc, și ele, în mod considerabil progresul economic. Totașă și foile și peste tot publicațiunile economice.

De importanță sunt experimentările, ce se fac în interesul progresului economic, pe o scară întinsă, în direcția imbuințării și răspândirii soiurilor nobile de cai, vite și alte animale domestice. Mai departe experimentările pentru nobilitarea semințelor de tot felul, cum și nobilitarea și sporirea viței de vie și a pomilor, — toate aceste îlesnesc răspândirea progresului economic în direcție sănătoasă și contribue, în grad mare, la sporirea avuției naționale și a bunăstării cetățenilor.

De deosebită importanță este cuaificarea învățătorimei, prin cursuri economice, la cari ea participă, cu ajutorul statului, putând astfel să conducă cu pricere învățământul și practica economică în școală, în grădina școalei, în stupărie, în cultura vermilor de mătasă și peste tot să poată fi povătuitoare pricepută în cele economice pentru poporațiunea comunei unde își îndeplinește activitatea.

Și precum Statul inițiază, conduce și controlează, prin anumite organe ale sale, atâtea lucrări pentru promovarea agriculturii în țară, totașă lucrează și pentru promovarea meserilor, comerțului și finanțelor.

Orice om, întrodus cât de cât în tainele organismului de Stat, credem, nu are trebuință de multe explicări pentru a se dumeri asupra adevărului aici enunțat. De aceea nici nu insistăm mai pe larg asupra lui.

*

Pecând însă Statul lucrează cu toate mijloacele de cari dispune pentru promovarea chestiunilor economice de tot felul, nici societatea nu stă cu mâinile în sân, îci și dânsa își ia partea ce-i revine în lucrarea cea mare de progres.

La Maghiari, b. o., ca să nu mergem mai departe, găsim societatea participând în anumite direcții pentru progresul poporului maghiar. La ei vedem diferite asociații, comune și chiar privați înființând școale agricole, pepiniere de viță, de pomi și a. Dar, mai ales, vedem la poporul maghiar o organizare economică din zi în zi mai desvoltată, săvârșită cu concursul societății. Mii de bănci și însotiri de credit, mii de însotiri comerciale, de producție și valorizare funcționează în satele și orașele lor, sporind avuția națională și bunăstarea singuraticilor de pretutindeni.

Ceeace vedem, că se petrece la Maghiari, vedem în aceeașă măsură, dacă nu și mai potentat, întâmplându-se la conlocuitorii noștri Sași. O reunioare mare agricolă, cu filiale în toate cercurile pretoriale, leagă cu legături strânse pe toți agricultorii Sași. Lor nu le

lipsesc nici școalele agronomice proprii, în cari fiți de țărani au fericitul prilej de a învăță cunoștințele și practica agricolă în limba lor proprie și cu deosebită considerație la împrejurările economice ale poporului săesc. O ceată de învățători ambulanți, cuaificați după anumite specialități, cutreeră satele săsești împrăștiind cu mână largă și cu pricepere feluritele cunoștințe agricole și făcând experimentări practice pe terenul agriculturii în toate comunele.

De altă parte vedem la ei o organizație aproape ideală, precum pe alte terene, așa și pe terenul economic-financiar. Doar aproape nu se găsește o comună săsească, în care să nu se fi alcătuit o însotire, fie de credit, fie comercială, ori de producție sau de valorizare.

In felul acesta, la Sași, progresul în direcție economică, s-ar putea zice, cu tot dreptul, nu numai merge înainte, ci și săzărat.

*

Și pecând astfel se întâmplă la Maghiari și la Sași, la noi întâlnim stări de lucruri mult mai puțin consolidate și o organizație subredă. Progresul este anevoios, ca în toate așa și în cele economice.

Imbuințările ce se fac la noi în domeniul agriculturii și a tuturor rambilor ei laterali pornesc mai rar din o inițiativă a noastră, din o organizație proprie cu scopul de a introduce reforme, de a acceleră progresul prin mijloace perfeționate și prin metode îmbrățișate de către popoare mai înaintate și cu o cultură temeinică. Dar n'am imitat nici măcar Statul nostru în acțiunile inițiate și îmbrățișate de el.

Popor eminentă agricol nu avem nici măcar o școală agricolă inferioară proprie, nu putem țineă măcar 4—5 buni conferențari agricoli specialiști, cari să cutreere, rând pe rând, toate satele propovedind cunoștințele din toți ramii agriculturii: lucrarea pământului, creșterea vitelor, cultura pomilor, a legumelor, a stupilor, a vermilor de mătasă și a. să arăte tot ce se poate și în practică și astfel introducând, și la noi, imbuințările descoperite de știință în scopul lucrării mai raționale a pământului, a introducerii plantelor de nutreț artificial și a mașinilor de tot felul, a îngrijirei sistematice și întrebuintării în mod rațional a gunoiului, cum și a îngrășămintelor artificiale etc.

In lipsa de școale agricole proprii și în lipsa de conferențari agricoli, pe lângă tot concursul Statului și al comitatelor, incât acestea au și o organizație pentru promovarea economiei, progresul nostru este foarte anevoios.

Iar când te gândești, că ne lipsesc și reunioanele și cercurile agricole, cari bine conduse pot să întreacă progresul, nu e mirare, că nu înaintăm în rând cu celelalte popoare conlocuitoare și că mergem mai mult pe dibuite în toate.

Și precum se prezintă situația în privința agriculturii, tot așa de nefavorabil se prezintă și în privința meserilor, industriei și comerțului. Lipsiți și pe aceste

terene aproape cu totul de factorii noștri de progres, acesta se face și în aceste direcții cu anevoie și rămâne plin de lacune.

Un singur mijloc mai efectiv ne rămâne pentru îndreptarea răului, semnalat și cu această ocazie, anume: organizarea noastră, prin tot felul de însotiri economice în sate și orașe.

Poate răsboiul de față va avea darul de a ne trezi și pe noi din amortea, părind să ne organizăm și să ne concentrăm forțele de cari dispunem, pentru ca să accelerăm progresul, care până aci s'a făcut cu multă zăbavă și cu multe lacune spre paguba intereselor de viață ale poporului nostru.

Centrala institutelor de bani.

În ședința dela 30 Noemvrie a. c. ministrul de finanțe Teleszky a prezentat parlamentului proiectul său privitor la înființarea Centralei institutelor de bani conținând prospectul de fondare și proiectul de statut.

In proiectul de statut, guvernul, onorând dorințele, ce i-au fost comunicate din partea cercurilor interesate, între cari și din partea «Solidarității» noastre, a admis unele modificări, pentru noi destul de favorabile.

Modificările se referă la §§ 6, 7 și 17, introducându-se și un nou capitol VIII, care tratează despre reprezentanța din Croația și Slavonia a Centralei, cărei reprezentanțe s'au rezervat anumite prerogative.

Paragraful 6 s'a modificat într'acolo că Centrala poate acordă credit numai institutelor de bani; pe seama membrilor sei poate mijloci numai cumpărarea-vânzarea de hârtii de valoare pupilare; cu mijlocirea de afaceri de bursă Centrala nu se ocupă în mod profesional.

La §-ul 7 s'a adaus următoarea dispoziție: Ca organe de revizuire funcționează revizorii angajați anume spre acest scop din partea Centralei sau funcționarii superiori ai acesteia, cărora la începerea funcției lor este a li-se impune absolută discreție față de a treia persoană. Ca revizori pot fi aplicați, exceptiional, și organele de revizuire (revizorii) așezămintelor de control în ființă și în funcțiune în țară la 1 Ianuarie 1915. În mod provizor Centrala poate încrință astfel de așezăminte controlul asupra celor membrii a lor, cari la 1 Ianuarie 1915 au aparținut deja celor organizații. Rapoartele revizorilor pot fi prezentate — cu excepția cazurilor provăzute în § 5, punctele 1 și 2 — numai președintelui, directorului executiv și funcționarului suprem competent al Centralei și nu pot fi prezentate nici chiar direcționii Centralei.

Conform textului nou, modificat al §-lui 17: Membrii pot repăsi din legăturile Centralei, la finele ori și căruia an de afaceri — pe lângă un anunț prealabil în scris de cel puțin un an.

Textul original al acestui §, precum se știe, făcea pendentă abdicarea, de învoirea prealabilă în scris a direcționii Centralei.

Proiectul Centralei va ajunge la desbatere parlamentară pe la mijlocul lunei curente. Pe durata desbaterii acestui proiect va funcționa în permanență o comisiune specială delegată de «Asociația regnicalor a institutelor de bani» chemată a urmări cu atenție mersul desbaterilor și a introduce în proiect toate modificările, ce le va afla de lipsă și legitime din punctul de vedere al băncilor din provincie. Din comisiunea aceasta face parte și d-l *Ioan I. Lăpedatu*, secretarul «Solidarității».

Ordonanța guvernului în contra scumpirii articolelor de prima necesitate.

Guvernul a emis cu data de 23 Noemvrie a. c. o ordonanță de mult așteptată de publicul consumant, privitoare la provederea populației cu articole de prima necesitate și la scumpirea abuzivă a acestor articole.

Dispozițiile principale ale ordonanței, apărută sub Nr. 4207/915 M. E. sunt următoarele:

Ministrul de interne sau cu autorizarea acestuia autoritățile administrative pot lua dispoziții pentru a asigura pe seama populației articole de prima necesitate, pe lângă prețuri echitabile.

Posesorii pot fi obligați la anunțarea rezervelor lor de astfel de articole de prima necesitate — într'un termen precluziv și autoritățile sunt îndreptățite a controla rezervele, magaziile și registrele de afaceri ale celor obligați la anunțare (§§ 1—4).

În sensul §-lui 5 vânzătorii articolelor de prima necesitate sunt obligați să afișeze în localul lor de afaceri lista de prețuri a articolelor specificate de ministrul de interne.

Autoritățile administrative pot obliga, afară de aceasta, pe vânzători să afișeze la un loc vizibil și ușor accesibil pentru cumpărători liste de prețuri a anumitor articole, aprobată de autoritate. Prețurile nu pot fi mai mari decât cele maximale sau în lipsa acestora nu pot să fie în prea mare disproportie față de prețurile de piață.

Vânzătorii sunt obligați să vinde articolele din chestiune cu prețurile afișate, fără nici un adaus sau vre-o condiție — contra bani gata.

Pentru anumite articole autoritățile administrative pot fixa maximul cantității, ce se poate vinde și pot introduce și legitimații speciale de cumpărare.

Autoritățile administrative pot fixa pentru vânzăriile în detail a articolelor de prima necesitate și prețuri maximale, cari sunt să se publică după obiceiul local (§ 6)

Pentru a asigura aprovisionarea populației cu articole de prima necesitate, autoritățile administrative sunt îndreptățite, conform § 7, să schimbă dispo-

ziile locale, referitor la durata tărgurilor privitoare la cumpărările făcute pentru negoț etc.

Dacă în vre-un ținut oarecare populația nu este prăvăzută cu articole de prima necesitate în cantitate suficientă, atunci autoritățile administrative pot cere dela ministerul de interne autorizație ca comuna însăși să-și acuire și pună în vânzare articolele necesare. Comuna se poate îngriji sau ea însăși sau prin mijlocirea vre-unui întreprinsător (comerçant, institut, etc.) de acuiringerea și vânzarea rezervelor necesare pe seama populației (§ 8).

Pentru a asigura aprovisionarea neconturbată a populației cu articole de prima necesitate autoritățile administrative pot excluda dela mijlocire anumite persoane, cari până aci nu s-au ocupat în mod profesional cu vânzări de astfel de articole, sau pot face pendent dreptul de mijlocire dela autorizația prealabilă a autorităților. Pe cei cari s-au ocupat și până acum, în temeiul unei licențe industriale, cu vânzarea-cumpărarea de astfel de articole, autoritățile administrative îi pot obliga să-și poarte afacerile în modul prescris în ordonanță prezentă; iar pe cei cari nu se conformează îi pot opri de a pune în circulație articolele din chestiune (§ 9).

Ministrul de interne poate impune proprietarilor de întreprinderi, cari se ocupă cu fabricațiunea sau vânzarea de articole de prima necesitate, să-și continue întreprinderea — până la alte dispoziții (§ 10), iar § 11 autorizează autoritățile administrative să rechiziționeze, în caz de necesitate, dela producenți, comercianți sau și dela oricine altul, aceea parte a articolelor de prima necesitate, care trece peste trebuințele lor casnice sau gospodărești. Pe maximal 15 zile articolele rechiziționate pot fi puse și sub sechestrul posesor (§ 11).

Prețul articolelor rechiziționate îl fixează autoritățile administrative de instanță primă, după ascultarea experților și ținând seamă de prețul de cumpărare și spesele de producție, precum și de bonitatea și utilitatea mărfiei.

Prețul articolelor importate din străinătate este să se fixeze ținând seamă de prețul de cumpărare plătit în străinătate pentru marfa din chestiune, precum și de cheltuielile de transport. Pentru astfel de mărfuri ministerul de interne, în conțelegeră cu ceilalți miniștri interesați, poate fixa excepțional și prețuri mai mari decât cele maximale (§ 12).

Dreptul de proprietate asupra obiectelor rechiziționate de autorități, trece imediat asupra persoanei, în favorul căreia s-a efectuat rechiziționarea.

În contra prețurilor fixate de autorități se poate înainta recurs la ministerul de interne, în timp de 3 zile dela comunicarea decisului. În cazul acesta predarea mărfiei se suspendează. Dacă însă autoritățile află că amânarea predării faptice a obiectelor până la fixarea prețului, primejduiește aprovisionarea populației, atunci pot ordona predarea imediată a articolelor, contra prețului fixat sau a unei cauțiuni (§ 13).

În sensul §-ului 14 autoritățile administrative pot obliga pe proprietarii articolelor de prima necesitate să pună în circulație (vânzare) aceia parte a rezervelor lor, care întrece trebuințele lor proprii, casnice sau gospodărești. În caz de necesitate pot proceda la rechiziționare în conformitate cu dispozițiile §§-lor 11 și 13.

Neobservarea dispozițiilor cuprinse în aceasta ordonanță se pedepsește cu arest până la 2 luni și amendă până la K 600 —.

Ordonanța a intrat în vigoare în ziua publicării ei.

Impozitul după tantieme.

Lăsăm să urmeze, în cele următoare, trei sentințe mai noi ale Judecătoriei administrative referitoare la *impozitul după tantiemele membrilor din direcțione și din comitetul de supraveghiere*.

I.

Dacă tantiema membrilor comitetului de supraveghiere este fixată în o sumă, cumulativ, și nu pentru fiecare membru separat, atunci tantiema aceasta nu poate fi considerată drept o competență fixă și astfel nu cade sub impozitul de căștig clasa IV, ci sub cel de clasa III.

(Sentința Judecătoriei administrative de sub Nr. 8157/915 P.).

II.

Dacă este fixată numai suma cea mai mică a tantiemei, cuvenită membrilor direcțunii, atunci aceasta tantiemă nu poate fi considerată drept o competență fixă și astfel nu cade sub impozitul de căștig clasa IV, ci sub cel de clasa III.

(Sentința Judecătoriei administrative de sub Nr. 13,848/915 P.).

III.

Dacă societatea pe acții nu fixează dinainte tantiemele membrilor din direcțione și din comitetul de supraveghiere pentru anul următor, atunci tantiemele acestea nu pot fi considerate drept competențe fixe și prin urmare nu cad sub impozitul de căștig clasa IV, ci sub cel de clasa III.

(Sentința Judecătoriei administrative de sub Nr. 13,344/915 P.).

Prețurile maximale pentru unsoarea de porc, slănină și carne de porc.

Ordonanța guvernului privitoare la prețurile maximale ale *unsoarei, slăninei și carnii de porc*, despre care am făcut amintire în numărul nostru ultim, a apărut cu data de 29 Noemvrie a. c. sub Nr. 4291/915 M. E.

In sensul acestei ordonanțe prețul maximal a unsoarei de porc (a unsoarei topite, a unturei, a grăsimii de porc netopită), precum și a slăninei proaspete s'a fixat, *pro majă metrică, (100 Kilograme)* greutate curată, cum urmează:

Dela 16 Dec. 1915 până inclusiv 15 Ianuarie 1916
pentru unsoare de porc topită K 7.—
„ untură și altfel de grăsimi de porc
netopită „ 6·60

pentru slănină proaspătă „ 6·20

Dela 16 Ian 1916 până inclusiv 15 Februarie 1916
pentru unsoare de porc topită K 6·50

„ untură și altfel de grăsimi de porc
netopită „ 6·10

pentru slănină proaspătă „ 5·90

Dela 16 Februarie 1916 până inclusiv 15 Martie a. c.
pentru unsoare de porc topită K 6.—

„ untură și altfel de grăsimi de porc
netopită „ 6·50

pentru slănină proaspătă „ 5·40

Dela 16 Martie 1916 încolo prețul maximal este:
pentru unsoare de porc topită K 5·50

„ untură și altfel de grăsimi de porc
netopită „ 5·10

slănină proaspătă „ 4·90

Prețul maximal a căruii proaspete de porc, cu sau fără slănină, pro jumătate porc (cu cap și picioare) îl fixează autoritățile administrative, corăspunsător prețurilor fundamentale de mai sus.

După aceleasi norme fixează autoritățile administrative și prețul diferitelor soiuri de slănină (sărătă, afumată, papricată sau altfel preparată) în circulația cu producenții, precum și prețul tuturor fabricatelor din carne de porc.

Prețurile maximale fixate de autorități pentru comerțul în detail și pentru consumul direct sunt a se publica cel mai târziu până la 16 Decembrie a. c. în foile oficiale ale municipiilor resp. în comune și orașe după uzul local.

Vânzarea articolelor de consum amintite în ordonanță prezentă, cu prețuri mai urcate decât cele maximale fixate mai sus și ce se vor fixa din partea autorităților este oprită, și se va pedepsi cu arest până la 2 luni și amendă până la K 600.—

Ordonanța a intrat în vigoare la 29 Noemvrie.

În sensul unei a două ordonanțe, emisă de guvern sub Nr. 4292/915 M. E., pentru transportul unsoarei de porc, a slăninei și a cărnii de porc, pe calea ferată, vapoare sau cu automobile se cer certificate speciale de transport, întocmai ca și pentru transportul grâului și a altor produse.

AFACERI DE DARE.

Scutirea de contribuție a pașalului de călătorie și a banilor de cvartir. Dacă pașalul de călătorie sau banii de cvartir nu sunt separați de salar atunci nu se poate pretinde după ele scutire de dare.

(Judec. admin. sub Nr. 23,366/914).

CRONICĂ.

Retragerea din circulație a bancnotelor vechi à K 20.—. Bancnotele à K 20.—, purtând data de 2 Ianuarie 1907, mai circulează numai până la 31 Decembrie 1915.

După terminul acesta și până la 31 Decembrie 1916 bancnotele din chestiune se primesc drept plată numai la „Banca Austro-Ungară“.

Mari cumpărări de cereale în România. O delegație a comisiunilor de cumpărare germană—austro-ungară a căzut de acord cu comisiunea centrală pentru vânzarea și exportul cerealelor din România asupra vânzării a 50,000 de vagoane cereale, cu prețurile următoare:

Grâu cu 3,200 lei vagonul; Porumb, de calitate specială, cu 3,000 lei vagonul; Porumb ordinat cu 2,800 lei vagonul; Ovăs cu 2,700 lei vagonul; Orz cu 2,600 lei vagonul; Mazăre și fasole cu 4,000 lei vagonul.

Pentru exportarea acestor 50,000 de vagoane cereale comisiunea germano—astro-ungară va trimite în România, zilnic 360 de vagoane, care vor intra în țară prin toate punctele de frontieră. Intreaga cantitate de cereale cumpărată, va avea să iasă din România în maximum trei luni de zile.

O rectificare. În numărul său dela 1 crt. „Pester Lloyd“ a adus stirea că noul președinte al „Asociației regnicolare a institutelor de bani“ („Pénzintézetek Országos Egyesülete“) Lad. Lukács ar fi prezentat ministrului de finanțe Teleszky un memorandum care să atâșeze lor la Centrala institutelor de bani.

Tinem a constata că în forma aceasta stirea nu corespunde faptelor. În memorium prezentat guvernului sunt numai precizate punctul de vedere și dezideratele băncilor noastre față de Centrala institutelor de bani, rămânând ca asupra atașării sau neatașării băncilor române la noua Centrală să se hotărască ulterior.

Monete divizionare din fier. După exemplul Germaniei s'a hotărît și la noi baterea de monete à 20 fileri din fier.

BIBLIOGRAFIE.

„Anuarul băncilor române“ pe anul 1916.

— Anul XVII. Redactor: Constantin Popp. —

(Sibiu: Tipogr. arhidiecezană, 1915. Prețul K 4·30 incl. porto).

Cunoscutul șematism al institutelor de bani, însoțirilor și altor întreprinderi românești din Ardeal și Ungaria a apărut în zilele acestea, în formatul obișnuit și în extensiune de 18 coale tipar.

In partea calendaristică, acest Anuar, conține ca și în anii trecuți numărătoare îndrumări și notițe

